

Arrest

nr. 133 589 van 20 november 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de gemeente Rumst

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 28 februari 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de burgemeester van de gemeente Rumst van 28 januari 2014 tot niet-inoverwegingname van een aanvraag voor een toelating tot verblijf (bijlage 15ter).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 10 september 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 26 september 2014.

Gelet op de beschikking van 8 oktober 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 oktober 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DE LIEN die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. BERTELS die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De burgemeester van de gemeente Rumst neemt op 28 januari 2014 een beslissing tot niet-inoverwegingname van een aanvraag voor een toelating tot verblijf. Deze beslissing betreft de bestreden beslissing en werd – zoals zij in haar verzoekschrift aangeeft – op 30 januari 2014 aan verzoekster ter kennis gebracht.

2. Over de rechtspleging

Verweerder heeft nagelaten het administratief dossier neer te leggen. Ingevolge artikel 39/59, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) worden bijgevolg de door verzoekster vermelde feiten als bewezen geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn.

Verweerder heeft tevens nagelaten een nota met opmerkingen in te dienen binnen de termijn van acht dagen die is vastgelegd in artikel 39/81, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoekster voert in een eerste en enig middel een schending aan van artikel 12bis, §2, derde en laatste zin van de Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht.

3.2. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet aan de partijen bij beschikking van 10 september 2014 de grond werd meegedeeld waarop de kamer-voorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. Deze beschikking werd op 11 september 2014 per aangetekende zending aan de partijen overgemaakt.

3.3. Verzoekster richt op 26 september 2014 een schrijven aan de Raad, waarin zij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoekster kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoekster de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 30 oktober 2014 staat het volgende vermeld: *“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. De verzoekende partij wijst erop dat de verwerende partij heeft nagelaten een nota met opmerkingen en het administratief dossier over te maken zodat de feiten uit haar verzoekschrift als bewezen moeten worden geacht, tenzij deze kennelijk onjuist zijn. Zij stelt dat zij bij haar verzoekschrift een stuk 2 heeft gevoegd waarin de Dienst Vreemdelingenzaken uitdrukkelijk bevestigt dat de aanvraag door de gemeente werd overgemaakt, wat de inhoud van de beschikking op dit punt weerlegt. Aangezien de aanvraag tijdig en volledig werd overgemaakt, had de Dienst Vreemdelingenzaken deze moeten behandelen, zodat de in het verzoekschrift aangehaalde wetgeving wel degelijk relevant is, en was de gemeente niet meer bevoegd. Dit laatste betreft een middel van openbare orde. De verwerende partij betwist niet dat geen nota en geen administratief dossier werden overgemaakt en stelt zich aan te sluiten bij de beschikking.”*

3.5. Kernbetoog van verzoekster bestaat eruit dat uit het stuk 2, zoals opgenomen in haar inventarislijst bij haar verzoekschrift, blijkt dat haar aanvraag om toelating tot verblijf werd overgemaakt aan de Dienst Vreemdelingenzaken en dat derhalve de Dienst Vreemdelingenzaken deze aanvraag diende te behandelen en dit binnen de termijn van zes maanden zoals opgenomen in artikel 12bis, §3, derde lid juncto §4, derde lid van de Vreemdelingenwet. Verzoekster meent dat het stuk 2, zoals opgenomen in haar inventarislijst bij haar verzoekschrift, aldus de inhoud van de beschikking – waar deze stelt dat verzoekster zich niet kan beroepen op de behandelingstermijn van zes maanden – weerlegt. De Raad ziet niet in hoe het loutere feit dat de aanvraag op een bepaald ogenblik zou zijn overgemaakt aan de Dienst Vreemdelingenzaken ertoe leidt dat de beschikking niet langer zou kunnen standhouden. Verzoekster betwist immers op geen enkele wijze het motief van de bestreden beslissing dat *“het paspoort is vervallen en de geldige inschrijving in Nederland ontbreekt”*. Verzoekster heeft derhalve niet het – overeenkomstig artikel 26/1, § 1, eerste lid, 1° van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit) – vereiste geldig paspoort overgemaakt. Artikel 26/1, §1, derde lid van het Vreemdelingenbesluit voorziet in zeer duidelijke termen in de bevoegdheid van de

burgemeester om de aanvraag om toelating tot verblijf onontvankelijk te verklaren door middel van een document conform een bijlage 15ter, wanneer niet alle vereiste documenten – zoals in casu een geldig paspoort – werden overgemaakt. Het enkele feit dat de burgemeester mogelijks de aanvraag – ten onrechte – zou hebben overgemaakt aan de gemachtigde van de staatssecretaris, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat de burgemeester geheel binnen zijn bevoegdheid handelt indien hij alsnog overgaat tot het treffen van een beslissing tot niet-inoverwegingname van een aanvraag voor een toelating tot verblijf indien hij vaststelt dat niet alle vereiste documenten werden overgemaakt. Verzoekster tracht te bewerkstelligen dat de ontvankelijkheidsfase wordt afgesloten en men “*in de volgende fase*” terechtkomt, doch er kan niet worden vastgesteld dat zij zou moeten worden vrijgesteld van een wettelijke verplichting – met name het overmaken van een geldig paspoort – louter en alleen omdat haar aanvraag op een bepaald ogenblik zou zijn overgemaakt aan de gemachtigde van de staatssecretaris. Zolang de burgemeester handelt binnen de werkingssfeer van artikel 26/1, §1, derde lid van het Vreemdelingenbesluit – en verzoekster toont niet aan dat dit niet zo zou zijn – kan verzoekster zich niet beroepen op de behandelingstermijn van zes maanden zoals voorzien in artikel 12bis, §3, derde lid juncto §4, derde lid van de Vreemdelingenwet, noch kan er sprake zijn van enige bevoegdheidsoverschrijding in hoofde van de burgemeester.

Gelet op bovenstaande dient de Raad op te merken dat verzoekster geen elementen aanbrengt die ertoe leiden anders te oordelen dan wat reeds in voornoemde beschikking werd aangegeven. De inhoud van de beschikking blijft daardoor overeind en het beroep dient te worden verworpen.

Het eerste en enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig november tweeduizend veertien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA